

Eelotsuse küsimused

1. Kas sotsiaalkaitset, alaealise õiguseid ning võrdse kohtlemise ja diskrimineerimise keelu põhimõtteid, mis on tagatud liidu õiguses Euroopa Liidu lepingu artikliga 6, Euroopa Inimõiguste harta artikliga 20, artikli 21 lõikega 1, artikli 24 lõigetega 1 ja 2, artiklitega 34 ja 52 ning määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 punktiga b ja artikliga 4, saab tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis piiravad objektiivse ja mõistliku õigustusega lapsehooldustoetuse summat lapse sünni-, mitte eostamiskuupäeva alusel vaatamata sellele, et eostatud last – kui ta sünnib elusa ja elujõulisena – käsitatakse olemasolevana?
2. Kas dekreetseadusega nr 111/2010 kehtestatakse meede, mis diskrimineerib samasuguses olukorras olevate isikute vahel, st laste, kes on eostatud ja sündinud enne 31. detsembrist 2010, ning laste vahel, kes on eostatud enne 31. detsembrist 2010 ja sündinud pärast seda kuupäeva?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (EMPs ja Šveitsis kohaldatav tekst) (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud *Handelsgericht Wien (Austria)* 29. detsembril 2014 – *Stephan Naumann versus Austrian Airlines AG*

(Kohtuasi C-612/14)

(2015/C 089/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Handelsgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Stephan Naumann

Kostja: Austrian Airlines AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artiklis 7 (Õigus hüvitisele) ette nähtud õigust hüvitisele tuleb tõlgendada nii, et tegemist on kindlas summas kahjuhüvitise või leppetrahvi või karistusliku iseloomuga kahjuhüvitise (*punitive damage*) nõudega või kohustuse täitmisele suunatud või mittekohasest täitmisest tuleneva nõudega või iseseisva (*sui generis*) nõudega?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 12 (Lisahüvitis) lõike 1 teises lauses sätestatud tingimust, mille kohaselt võidakse reisijale antud hüvitis lisahüvitisest maha arvata, tuleb tõlgendada nii, et seda saab rakendada ainult reisija lisahüvitise nõudele tegutseva lennuettevõtja vastu või ka reisija lisahüvitise nõudele reisikorraldaja vastu?
3. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikliga 12 (Lisahüvitis) reisijale ette nähtud õigust lisahüvitisele tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka lennu hilinemise tõttu siseriikliku õiguse alusel esitatavat hinna alandamise nõuet (lepingu mittekohase täitmise eest)?

4. Kas siseriiklikus õiguses ette nähtud hinna alandamise raames (lepingu mittekohase täitmise eest) reisikorraldaja poolt reisijale makstud hüvitise ja/või lennu hilineamise eest makstud kahjuhüvitise võib Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 (Õigus hüvitisele) alusel sama lennu hilineamise eest tegutseva lennuettevõtja poolt makstavast hüvitisest maha arvata (artikkel 12)?
5. Juhul kui mahaarvamine on võimalik, siis kas lennuettevõtja võib seda alati teha või sõltub mahaarvamine sellest, millises ulatuses on see lubatud siseriikliku õiguse alusel või millises ulatuses peab siseriiklik kohus seda kohaseks?
6. Juhul kui määrav on siseriiklik õigus või kohus peab tegema kaalutusotsuse, siis kas määruse artikli 7 alusel antava hüvitisega tuleb heastada ainult ebamugavus ja lennu hilineamisest tingitud lennureisija ajakaotus, või tuleb hüvitada ka varaline kahju?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilineamise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 14. jaanuaril 2015 –
Universal Music International Holding BV versus Michael Tétéreault Schilling jt**

(Kohtuasi C-12/15)

(2015/C 089/13)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Universal Music International Holding BV

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Michael Tétéreault Schilling, Irwin Schwartz, Josef Brož

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 44/2001 (¹) artikli 5 punkti 3 tuleb tõlgendada nii, et „kohaks, kus kahjustav sündmus on toimunud”, saab pidada liikmesriigis asuvat kohta, kus kahju avaldus, kui kõnealuse kahju puhul on tegemist üksnes varalise kahjuga, mis on mõnes muus liikmesriigis toime pandud lepinguvälise vastutuse kaasa toonud teo otsene tagajärg?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:
 - a) Millise kriteeriumi või millised aspektid peavad liikmesriigi kohtud, hinnates määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 3 alusel, kas asi kuulub nende pädevusse, aluseks võtma, et määrata, kas käesoleval juhul on tegemist varalise kahjuga, mis on lepinguvälise vastutuse kaasa toonud teo otsene tagajärg („esialgne varaline kahju” või „otsene varaline kahju”), või varalise kahjuga, mis on mõnes muus kohas avaldunud esmase kahju tagajärg, või kahjuga, mis on tulenenud mõnes muus kohas avaldunud kahjust („teisene kahju” või „tulenev varaline kahju”)?